

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ В ЕШЕЛОНІ ІЗОЛЯЦІЇ РАЙОНУ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

Ляховецький Д.М.

*Національний університет оборони України
імені Івана Черняхівського, м. Київ*

Актуальним завданням в роки сучасної України, як ніколи раніше в її історії, є якісне і ефективно здійснення оборонної функції держави. В чинній Конституції України від 28 червня 1996 р. вказано, що територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Виходячи з цього, захист території України, яка є основою державності, здійснюється у межах виконання оборонної функції держави. Названа функція займає особливе місце серед інших, покладених на державу функцій. Частина 2 і 3 ст. 17 Основного Закону України встановлюють, що оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України, а забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України – на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Події 2014 року на території Автономної республіки Крим, а згодом і на сході України, показали про не достатню готовність силових структур, в тому числі і Збройних Сил, до оперативних дій, нездатність ефективно протистояти російському тероризму і власному сепаратизму, як одній з нових форм ведення воєнних дій в сучасних умовах та ще раз засвідчили, що військова сила продовжує залишатися одним із важливих інструментів державної політики.

Усталений за минулі роки менталітет військової підготовки не звертав належної уваги на вивчення існуючої законодавчої бази, державних законів, що регламентують діяльність Збройних Сил, інших силових структур та державних органів щодо організації стабілізаційних дій, протидиверсійної боротьби як у мирний час, так і в умовах правового поля надзвичайного стану, особливого періоду та воєнного стану, акцент підготовки, зазвичай, спрямовувався на загальновідомі правила організації оборонного бою та наступу, абсолютно не враховуючи сучасну специфіку ведення бойових дій.

Все це вимагає заново оцінити рівень реальної підготовки частин та підрозділів Збройних Сил України, їх органів управління до ефективної протидії сучасним викликам та загрозам, визначатись у пріоритетних напрямках їх підготовки.

Слід зазначити, що однією з тактичних форм дій військ є участь у стабілізаційних діях, які застосовуються для стабілізації обстановки у кризовому районі та недопущенні ескалації воєнного конфлікту.

У зв'язку з тим, що Україна тримає курс на набуття повноправного членства в НАТО, необхідно провести дослідження та проаналізувати досвід застосування Збройних Сил країн членів НАТО у стабілізаційних операціях, виявити та запропонувати ефективні рекомендації щодо підготовки та виконання завдань військовими формуваннями в ешелоні ізоляції району збройного конфлікту.